

Մանուցման տողը .
Առաջին . երեսը 5

Ի ՆՊԱՍՏ ԻՒՍԿԻՏԱՐԻ ՀՐԿԻԶԵԼՈՑ

Gérant responsable
A. SAKAÏAN

ՄԱՐԿԻ ԵԱՐԱՔԻ ԵՐԿՈՒ ԱՆԳԱՄ ԿՐ ԻՐԱՏԱՐԱԿՈՒԻ ԶՈՐԵՖ-
ԵԱՐՔԻ ԵՒ ՇԱՔԱՔ ՕՐԵՐՆ : — Տարեկան բաժանորդագրութեան
գինն է 100 դուրուս արծաթ , — Վեցամսեայն 50 . — Գաւա-
նաց համար 113 դրո : Վեցամսեայ 60

Որ եւ է նամակ կամ գրութիւն պէտք է ուղղել
Առ Արսօնաէր եւ Տնօրէն Անտօն Սախաեան ,
Կ. Պօլիս , Պապր Ալի հասէսի քի 20 :
Խմբագրութեան յանձնուած գրութիւնք եւ չեն տուիր :

ԹԻՒ 78 Ա. ՏԱՐԻ

ԳԻՆ 40 ՓԱՐԱ

1887 ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ 19 ՇԱՐԱԹ

Հ Ա Ր Ի Փ

Իշպու միւթնիւ ափէթ երկուսն .
տէն պիր եանտան ֆաքր ու զարուրէթ
արթմաքտա իսէ տէ , սայէի մերհա-
մէթվայէի Հազրէթի Բատիշահիտէ
պիշարէկեան տէր հալ գայրըլմաքտա
վէ լուծֆ ու իհսանը Շէհինշահիլէրի
հէր սընըֆ թէպաալէրինէ մուսավա-
թէն մերհամէթ պուրուլմաքտա օլ-
տուղը աշիքեար տըր :

Տիւնեանըն հէր թարաֆընտա օլ-
տըղը կիպի մէմալիքիմիլոտէ տախի
արա սըրա հարիգը քէպիր, սու թուղ-
եանլարը , գըլթըք վէ պունա միւմա-
սիլ ափաթը տիւնեթվիլէ վուգուա կե-
լիպ , պու երկուսն էհալիլի քէսիրէ
միւսապ վէ բերիլան օլմուշ իսէ տէ ,
Ձաթը Մէրահիմըմաթը հազրէթը Բա-
տիշահի հէր սընըֆ թէպաա վէ զիրը
տէսթանը հազըրնտա օլան շէֆադաթ
վէ մերհամէթը բէտէրանէլէրի սաի-
գասը իլէ պիշարէկեան վէ միւհթա-
ճիյնի հիլ պիր վազըթ ալաթըֆը Սէ-
նիլէլէրինտէնմահրումպրազմաեարաք,
կէրէք նագտէն վէ կէրէք վէսայիթը
սաիրէ իլէ իանաթը քէսիրէ վէ միւ-
թէատտիտէ իհսան վէ ինայէթ պու-
եուրմուշ վէ պու ճիհէթճէ տախի է-
հալիլի քէնտի սէվիլիլի Բատիշահը-

նա միւնէթտար պրազմըշ օլտուգլա-
րընտան , վէ էճանիպ տախի պունճա
էնամ վէ ինայաթը Բատիշահիտէն
մահրում վէ մէհճուր պրազըլմաք-
լարընտան , ումում մէմէքէթիմիլթա-
րաֆընտան հէր ան ու զէման թէմա-
տիի էյեամը էօմր ու իճլալ վէ շէվ-
քէթը Բատիշահի էտիլէի խայրիլէսիլէ
թէգըինը շիսանը սատագաթ վէ ու-
պուտիլէթ օլընտըղը կիպի պիլխասսա
իշպու Իսկիլտար հարիքը քէպիրի
ափէթգէտէկեանը հազըլարընտա իհ-
սան պուրուլան շէֆաքաթ վէ մեր-
համէթը բէտէրանէլէրի թիգըբար օ-
լընըպ ԲԱՏԻՇԱՀԻՄ ԶՕԲ ԵԱԾԱ տուաի
վաճիպ իլ էտասը , հէր սընըֆ էհա-
լի թարաֆընտան թէքրար օլունըր :

ԱԶԳԱՅԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Հինգշտըթի օրն Երեսփոխանական
ժողովը ինիստ գումարեցաւ Ղալա-
թիոյ կեդր. վարժարանին մէջ ընդ-
առժամանակեայ նախագահութեամբ
Դիմաքսեան Գեր. Հմայեակ եպիսկո-
պոսի և ատենապետութեամբ ժողո-
վոյն Մեծ. Ատենապետի :

31 Երեսփոխան ներկայ էին , որ ի

վերջոյ 8 Երեսփոխան եւս աւելնալով
39ի յանգեցաւ այս թիւն :

Ատենապետ էֆէնտի ժամ կին ատ-
եանը բանալով , յայտնեց թէ նախըն-
թաց նստին մէջ իսկական մեծամաս-
նութիւն կամ որոշող ձայնից միաքա-
նութիւն կամ որոշող ձայնից միաքա-
նութիւն գոյացած չը լինելով , ըստ
Ներքին կանոնագրի ներկայ նստին մէջ
քուէից մեծամասնութեամբ տրուելիք
որոշմունք վաւերական են : Եւ հրա-
ւիրեց զԵրեսփոխան Տեարս Քաղաքա-
կան ժողովոյ ընտրութիւն կատարել
երկպատիկ ցանկին վրայ քուէարկու-
թեամբ : Գուէհամարի քննիչ կարգե-
ցան վիճակաւ .

- Կարապետ էֆ . Իւթիւնեան
- Ստեփան » Տամասեան
- Մարութ » Ֆրէնկեան
- Գրիգոր » Սէլիմիէճեան

Գուէարկութեան պահուն ներկայ
Երեսփոխանաց թիւն էր 32, որուն հին-
գը ձեռնպահ մնացին . հետեւաբար 27
քուէներ ձգուեցան որոց մէջէն 3 սպի-
տակ քուէ ելան :

Գուէհամարը կատարուելով , քուէ-
ից առաւելութեան կարգաւ Քաղա-
քական ժողովոյ անդամ հռչակուեցան :

Տեարք ,	Քուէ
Ապրօ Սահակ էֆէնտի	19
Թորոսեան Յովհաննէս էֆէնտի	19
Կիւլլէնկեան Պատրիկ »	19

Մաքսուտեան Սիմոն պէյ	18
Ս վաճեան Կարապետ էֆէնտի	18
Հաղարեան Կարապետ	17
Չոյճեան Իլիաս	17
Ազաւորեան Յովհաննէս	16
Քափամսճեան Կարապետ	15
Աբրահամեան Սարգիս	15
Գարբիէլեան Գարբիէլ	14
Հաճեան Խաչիկ	14
Մարկոսեան Գրիգոր	14
Ասլանեան Մանուկ	15

Ատենապետ էֆէնտի քուէարկութեան արդիւնքն հաղորդելով ժողովին, յայտնեց թէ Մայր Դիւանն ի պաշտօնէ Ամեն. Ս. Պատրիարք Հօր պիտի տեղեկագրէ նորընտիր Քաղ. ժողովոյ անդամոց անուանքն:

Ժամը հինգին Ատենանը փակուեցաւ:

ՍԷՐ ԵՒ ԳՈՒԹ

Առ *** Խմբագրութիւն Ծաղիկի, Կը շնորհաւորեմ զՁեզ. լաւ ըրիք և խիստ լաւ խորհեցաք Ձեր այս աւուր թերթի հասոյթն յատկացնել սովերոց ու հրկիզելոց:

Ձեր այդ գործ անշուշտ ամենուն համակրութեանը պիտի արժանանայ, որովհետև սէր և դուրս տածել նրկատմամբ թշուառացելոց՝ մարդասիրական և քրիստոնէական պարտականութիւն է:

Միթէ կարելի՞ է չգալ ու չգգաժուիլ այն աղէտորոմ ձայնին՝ որ գըթութիւն կ'աղաղակէ, ԳթՈՒԹԻՒՆ՝ որ քրիստոնէական կրօնի հիմն է:

Երբէք կրած է մարդ այն տառապանքը, որում զինք կ'ենթարկէն աղետք և դիպուածք՝ զրկելով օրապահիկէ, պատասպարանէ ու հանդերձէ, բոլորովին կարօտ այլոց օգնութեանն ու կարեկցութեանը:

Եւ ո՞վ է այն որ խցէ իւր ականջներ այդ ձայնին և անտարբեր ու անկարեկիր գտնուի անհոգ և ուրախ զուարթ ուտէ, խմէ, ու անդորր պառկի, մինչդեռ անդին իւր նմաններ սրտաբեկ ու բաղդէն հալածեալ կը հառաչեն աղէկտուր:

Մարդ մի այնպիսի վիճակի մէջ գտնուելու համար պէտք է որ բոլորովին անզգայ ըլլայ և անհաղորդ դրտնուի մարդկային կրկն ու զգացմանց:

Այնպիսին ի հարկ է մարդ չէ, այլ

կատարեալ անզգայ մը՝ ինչպէս են պղնձէ ու մարմարէ արձանք:

Թշուառաց օգնելու համար պէտք չէ ունենալ լեցուն քսակ, այլ հարուստ սիրտ:

Ողորմածն այն չէ որ իր շատ ունեցածէն քիչը կուտայ, այլ այն է որ իր քիչ ունեցածէն կուտայ, և այդտալը մեծ բան է, զի զգացմամբ կուտայ:

Տան հաճոյք է:

Երանի՛ այնմ՝ որ կը վայելէ զայդ մեծ հաճոյք, յորում է զգայուն մարդու երջանկութիւնը:

Ո՞վ արդեօք սրտի գոհունակութեամբ պիտի չուզէ գնել գէթ մի Օրինակ Ծաղիկ համակրող ինի նմա թէ ոչ քանի որ իւր վաճառումէ գոյացած հասոյթն յատկացեալ է թըշուառութեան ենթարկելոց գոնէ փոքրիկ միթարութիւն մ'ըլլալ:

Ծաղիկ *** Խմբագրութեան այս ձեռնարկը դատելով սոյն տեսակէտէ, ես իսկ կուգամ խօսիլ ազգայնոց սրտին և զգացմանցը՝ որ երբէք անկարեկիր չեն առ արժանաւոր աղքատս և առ թշուառացեալս, զորս միթարել ու սփոփելն սրտի ամենամեծ ուրախութիւն է:

Մ. Գ.

ՀԵՌԱԳՐԱԿԱՆ

Արևելքի վարչութեան ժողովոյ խմբագրած և Մշակի հրատարակած և Մշակէն դարձեալ Արևելքի մէջ արտատպուած յօդուած մը կարդացինք անցեալ օր որ կըսէր թէ՛ Գատը գիւղի երիտասարդութիւնը՝ (ամեն մարդ գիտէ թէ՛ Գաղկեղոնի երիտասարդութիւնը վաղուց անցած է. շատ հին քաղաք մ'է այն) ի դիմաց ընդհանուր ազգին՝ ինչպէս կսէ Մշակի Արևելքի վարչութիւն թղթակիցը, Պարոն Ռ. Պատկանեանի նուիրած է եղեր արժաթեայ կաղամար մը և ոսկի գրիչ մը. վրան չեմ գիտէր ինչ քաջալերական խօսքեր քանդակուած:

Ռուսիոյ կառավարութիւնը՝ որ չուզեր մասնակցիլ այս օրինակ քաջալերութեանց, մեծանուն բանաստեղծը ի ժամանել Սէվաստօփօլում, չորս ոսկի մաքսական տուրք կը պահանջէ յիշ-

եալ՝ Գատը գիւղի երիտասարդութեան ի դիմաց ընդհանուր ազգին նուիրած կաղամար գրչին համար, որոց վրայ այնքան անմոռանալի յիշատակներ քանդակուած կային: Այսու հանգերձ նուիրառուն՝ որ ժողովրդասիրական զգացումներէ տարբեր յոյսերով Պօլիս եկած էր և խիստ գոյզն բանով մը հայրենիքը կը դառնար, չորս ոսկի մաքսատուրքը լսելուն, հետեւեալ տաղաչափական հեռագիրն քաշեր է Արևելքի խմբագրատունը՝ որ Պօլիս հասած պահուն ծայրը բրթաւ:

Ռեդակցիոն Արևելքի
Սեվաստօփոլ 17 Դեկտեմբեր 1907

Մաքսում շորերս հէնց պրպտում էր քննիչ

Հօխա դալամն վեր կացրեց և այն ինչ Ասաց այ դու Պրաթուշկա հարուստ բէկ

Համիր տեսնեմ երսուն բուբլի տաս կոպէկ:

Թէ ուզում են որ էդ նուէր ընդունեմ Պէտք է գիտնան որ գրպանումս փող չունեմ

Նուիրատու պարոններում ազդ արէք Ձորս ոսկինոց մի պօլիճա շուտ խաւրէք՝

Յարգուի

Ես հէնց որ փող եմ տալիս
Նուէրում ինչ է մնալիս
Իրանց էն նոր յիշատակ
Մնաց մաքսում խոր յատակ:
Գոհու Գոհու
Եւ ըստ ոմանց
Ռեդակցիոն Պարկանեան

Վերողբեալ հեռագիրէն մեծանուն բանաստեղծին՝ առանց ստակի այս ուղեւորութիւնը ստեղծելուն, և նախապէս Արևելքի վարչութեան Ռէքլամներուն նպատակն հասկցուեցաւ կարծեմք, նուէր յիշատակ մը մաքսատուրք չը վճարելու համար մաքսը թողուլ. կերևի որ վաճառականաց նման, ընդհանուր ապրանաց վրայ հաշուելով, փոխանակ ստակի ապրանք թողուլը աւելի շահեկան գտած, և կաղամարն ու գրիչը մաքսը թողած է. ինչ որ այ ըլլայ, իրաւ է որ այս օրինակ ուղեւորութիւններ մեր գաւառացի քահանաներն ալ կընեն, սակայն գէթ իրենց գտնուած գէմին առաջնորդէն արտօնագիր մը կունենան ձեռունին:

ՌՕՊԷՆՍՕՆ

Կը յիշեմ թէ պզտիկութեանս ժամանակ՝ Ռօպէնսօն գերմանացոյ մը հիմնովին առասպել պատմութիւնը կարդացած էի: Բայց յետոյ համոզուեցայ թէ այդ արկածալի պատմութեան հերոսը երբէք գոյութիւն ունեցած չէր, և մոռցեր էի զայն: Ժամանակէ մը ի վեր Ռօպէնսօն—Պալի բաշացի մը յերևան եկաւ որ մերթ ընդ մերթ լրագրաց մէջ կը տեսնուի և այժմ իրեն ասպարէզ ընտրեր է և րևելքի՝ անպատասխանատու երրորդ երեսը. պէտք չէ չփոթել առաջին և երկրորդ երեսներէն որ նոյնպէս քիչ շատ անպատասխանատու են. Մենք մինչև հիմայ չէինք հասկցած թէ Անպատասխանատու երես ինչ ըսել է. լրագրի մը բովանդակութեան անպատասխանատու կողմը եթէ կայ, այն ալ կարելի է ենթադրել որ ծանուցմանց երեսը կարելի է ըլլայ. ուստի կը զարմանայինք որ Արևելք ինչ ըսել կուզեր այն յայտարարութեամբ թէ՛ մեր երրորդ երեսին հրատարակութեանցը պատասխանատու չենք: Ռօպէնսօն—Պալի բաշացի լուծեց այս առեղծուածը երեքշաբթի օրուան Արևելքի՝ նոյն անպատասխանատու երեսին վրայ, հրատարակելով այնպիսի անբարոյական յօդուած մը՝ որ յիրաւի և ոչ իսկ անպատիւ մարդ մը պիտի ուզէր պատասխանատու մնալ նոյն օրինակ խայտառակութեան մը:

Այդ Տոբթէօր Սան-Կրատօն որ անցեալներն ուրիշ բժշկներու մեռցուցած հիւանդներն ինք կը յարուցանէր, հիմայ ալ ելեր՝ «Ուզածին պէս մանչ կամ աղջիկ ծնանիլ» զաղտնիքը կը սորվեցնէ երիտասարդաց և ընտանեաց, այն աստիճան անբարոյական խօսքերով որ կարելի չէ արտասպել զայնս. ուղղը կրնայ կարգալ Սեպտեմբեր 15ի 1108 թիւ Արևելքի մէջ:

Արդ Արևելք որ չափ ալ յայտարարէ թէ պատասխանատու չէ իւր թերթին երրորդ երեսին հրատարակութեանց, դարձեալ երբէք ներելի չէ իրեն այս օրինակ հրատարակութիւններով ընտանեաց բարոյականը խանդարել. ամուսնական անկողիններն հրատարակութեան նիւթ չեն կրնար

ըլլալ. ընդհանուր պատիւ կրող անձանց. համոզումն այս է, և պէտք է որ իբր հրատարակային թերթ մը Արևելքի վարչութեան համոզումն ալ այս ըլլայ:

ՏՆՏԵԱԸ ՏԵՍ ԻՆՉ ԸՐԱԻ

Շատեր մեզ կը հարցնեն թէ՛ Ընտիկ տուտուն Համբիկ որդւոյն դործ մը գտաւ. —ինչ կըսեն թող ըսեն Ընտիկ տուտուն իրաւունք ունեւր. Պ. Համբիկին բաղդը կապուած էր որ մօրն այնչափ ջանիցն հակառակ դեռ գործ մը չէր գտնուած, սակայն Ընտիկ տուտուն շուտով վհատող տիկիններէն չէր ուստի երբ անցեալ շաբաթ օր Բերայէն տուն վերադարցաւ իւր Համբիկ որդւոյն հարցուց:

—Մօ տղայ, կրարառճա մէկը լախըրտը բնէնէ շիբ շիտակ կրնաս՝ կըրել:

—Ատալ բանմընէ, հէլպէթտէ քի կը գրեմ:

—Ամա բէք խօյի սոյ կրարառճա. —Գրարառին խօյին աչքիւր ինչ է. Գրարառը ամենը մէկ է:

—Մօ չէ տղայ, ասիկայ պամ պաշխայ կրարառ է խորագողը կիտէս քի պիտի փռնքտայ:

—Պօշ լախըրտը՝ հիչ խօսիլը հարբուխ կըլլայ՝ որ փռնքտայ:

—Մօ խօսողը չարփըխ է չեմ ըսեր կոր, բէք շնորքով մարդ է, լախըրտը ները բէք չարփըխ եկաւ անկաճիս տէ պիւր միւմքիւն պան մը չը հասկցայ:

—Որու հետ խօսեցար, ուր՝ գացիր:

—Մօ տղայ գէօչէյի Հաճի ախտէրին ապսպրեր էի օր կէօզ խուլխու ըլլայ տէ տեղէ մը կործ մը ըլլայնէ խեր է խապար տայ. էյ օղջ ըլլայ մարդը, առջի օրը ել եփէրէք վրաս եկաւ որ աչկդ լուս, Համբիկիդ օրը չէյրէկ օսկի կիւնտէլիկով կործ մը կտնուեցաւ:

—Գա իրաւ՝ կըսես մայրիկ, Համբարձումը սանտալը կը ծախէ կոր տասնը հինգ օրէն առի գնաց:

—Գա տուն ալ վիրա էվէթլէմիչ կընես. մեզայ թող որ լախըրտըս լըմնցունեմ. Հաճի ախտէրը ըսաւ որ սա խաղէթան առ, մէջը ատ կործին վրայօք տեղնի տեղօքը կրուած է, մարդ մը

կայ եղեր օրը իրեք սահաթ լախըրտը պիտի ընէ, ըրած լախըրտները ով որ կիրի առնէ նէ չէյրէկ օսկի մը կիւնտէլիկ պիտի տայ:

—Ատկէ խօլայ բան՝ կայ, կուզենէ օրը հինգ սահաթ խորագէ, ես վըզըր վըզըր կը գրեմ:

—Անանկ վըզըր վըզըր կրելու պան չէ օրթտի. . . ես կացի ատ մարդուն հետ եիւզ պէ եիւզ լախըրտը ըրի տէ կիտեմ, ընտոր ըսեմ, նէքի կրարառճայէ, նէքի ֆրանքսըզճայէ տէ սանկս ումով ժումով պան մը:

—Ինչ ըլլայնէ ըլլայ, գրողը ես չեմ մի պուտա թօհաֆ պէ:

—Սնէ քիմ կընեմ կըսես կորնէ վաղն առտըրնէ թէզը չիկայ կելենք կերթանք լախըրտը կը լմնցունենք:

Հետեւեալ կիրակի առաւօտուն, մայր ու տղայ արշալուսին ճամբայ ելնելով ուղղակի Բերա ծագըճի փողոց 26 թիւ տան առջին հասան:

—Գա տուտու նոր չորպաճիխս անունը միտքդ է:

—Կեցիր նայիմ լեզուխ ծարնէ. . . ըհ՝, ծօ սա եհնի գեղէն վեր ծովին խըյին սէյիլի տեղ մը կայ անոր անունը ինչ է:

—Գալէնտէր. . .

—Հա իշտէ, անունը ատոր Մոսկոֆճան է:

—Աղէկա նէ դուն մոսկոֆճա գիտես, նէ ես, հիմայ դուռը բանաննէ ով կուզենք ըսենք:

—Մեղայ տուն ալ երէկվընէ իսկը ճաշնան:

Վերջապէս Ընտիկ տուտուն՝ որ առջի օրունէ սորված էր, դրան զանգակին կոճակը քաշեց:

Անմիջապէս դուռը բացուելով, նախորդ օրուան կինը տեսնուեցաւ:

—Պարև, իս ճաշցար, ուր է երեկ եկայ տէ էֆէնտիին իրիճա մը ըրի:

—Ահ յիշումեմ, պարոն Գալանթարեանցի Վիզիտ՝ դալիս էք:

—Իշտէ Համբիկ, ըսած կրարառճաս աս է, պիտի կրնաս՝ կրել:

—Ձեմ հասկընար կոր ամա, մէկ երկու անգամ տահա լսեմ՝ նէ կը գրեմ:

Դուռը բացող կինը տեսնելով որ պատասխան չեն տար, անհամբերութեամբ ըսաւ:

—Էհ, ինչ՝ տնտնումէք. մի հա՞րցունէք պարոնին:

—Գա ինչ եղաւ որ չի հարցունեմ, հիւանդ՝ է :

—Հէնց ո՛վ ասում է թէ հիւանդ է. պարոնը քնած է :

—Աճապա ուր՞ գնաց, խապար մը ունիս :

—Դու խօսք չես՝ հասկանայ, ես ասում եմ թէ քնած է, քնած :

—Մայրիկ քնացեր է եղեր տահա չէ արթնցեր :

—Հասկցայ՝ էհ մի արթողիր եավրուս, արթննալէն ետքը կուգանք :

—Ձարթներուց յետոյ, պրօֆէսօրը իջնում է Ղալաթիայում Լուսաւորչի եկեղեցում, ուր դասախօսելիս է էն տեղ, հոն գտնուածք նրան :

—Գա տուտու հայտէ երթանք ես սորվեցայ աս լեզուն. լախըրտըներուն ծայրի ռումները վերցնելուդ պէս ասըլ հայերէն կըլլայ. նայէ՛ Ղալաթիայում եկեղեցում, ումերը հանեսնէ Ղալաթիոյ եկեղեցին կը մնայ :

—Էյ թասալը խորիսխ ըսածը՞ ինչ է :

—Թասալը խորիսխ չէ դուն ալ, դաս տալիս է :

—Չօճոխ է զայէր քի ժամուն դասը տատիս պիտի ընէ :

—Քեզի բան մը ըսեմ մայրիկ, Ղալաթիոյ ժամը երթանք պէքէյէնք, արթննալուն պէս պիտի գայ ըսաւ :

—Աղէկ ըսիր ծօ, ամենա Փրկիչին ալ մոմ մը վառեմ օր կործիրդ աջուղութիւն տայ :

Մայր ու տղայ Եազըճի փողոցէն մեկնելով, Ղալաթիոյ Ս. Լուսաւորչի եկեղեցին իջան, հետ աւարտման եկեղեցւոյ ժողովուրդը ցրուեցաւ և միայն Ընտիկ տուտուն և պարոն Համբիկ մնացին եկեղեցւոյն մէջ :

—Մայրիկ ատ էֆէնտին աղէկ կը ճանչնաս՝ սախըն չըլլայ քի եկած տէ գացած ըլլայ :

—Չէ եավրում աղէկ կը ճանչնամ. Առաքելոցին ատենը թապախներուն ետեւէն պիւթիւն ժամը պտըտեցայ հիշանանկ մարդ չիկար. պէլլի քի ուշ մնաց, կանէ Խաչանկիստ մը ընել կուտայ աղօթքը կընէ :

—Ինչ՞, տահա պիտի գայ՞ կըսես :

—Կէսճը չըսաւ՞ քի Խալաթիային ժամը պիտի երթայ տէի, մութլախ կուգայ :

—Անանկ է նէ պէքէյէնք պիտի :
—Ինչ ընենք եավրում պիտի պէքէյէնք :

Այս միջոցին ժամկոչ մը ասոնց մօտենալով ըսաւ :

—Տուտու հանրմ հայտէ ալ դուրս ելէք ժամուն դուռը պիտի կղպեմ :

—Ժամկոչ ախպար մարդու կը պէքէյէնք կոր, հիմայ ուր է նէ կուգայ :

—Ասոր աստեղը խախվախանա չէ, դուրս ել ալլուն պէքէյէնք :

—Մեռմեռներուն վրայ զահէր փաթնայ Համբիկս, կէս սահաթի մը խըտար տահա պէքէյէնք, ես քու խաղըթ խօշ կընեմ :

—Դուրս ել կըսեմ, կը հասկընաս, ժամուն մէջ մարդ մնալ չըլլար :

Ընտիկ տուտուն տեսնելով որ ժամկոչին չը պիտի կարենայ խօսք հասկցնել, ակամայ եկեղեցւոյ բակը ելաւ :

(Երեսնակէ)

ՊԵՅՕՂԼՈՒ ՏԻՒՔԵԱՆԼԱՐԸ

Պէյօղլու տօղրուսունտաքի՝ դատըն ֆիսթանլըքլարը վէ զարիֆլիքլէրէ տայիր էչեա սաթան տիւքքեանլարըն վասի ճամէքեանլարը էօնիւնտէ հէման հէր տաիմ մատամ վէ մատմազէլլէր սաթլարճա տուրուպ, զարիֆ գուճալարը սէյր խտէրլէր :

Հալ պու քի պու ճամէքեանլարը սէյր խտէն գատընլարը պիր ատամ տուրսա սէյր էթսէ, թածիւպ խտէր, զիրա օ տէրէճէ սիւսլիւ մատամ վէ մատմազէլլէր տիր քի՝ կկիմ գուճամլարը, ճամէքեանլարտա պուլունան զարիֆլիքլէրտէն գաթ պէ գաթ զարիֆ տիրլէր, պիլմէեիզ քի արթըք սաթլարճա ճամէքեանլարըն էօնիւնտէ տուրմատա նէ մանէա վար :

Բէրչէմպէ կիւնիւ Աւիկ աղանըն մատամը, Լուցիքա տուտու, աղասը իլէ Պէյօլլը Ատատան Պէյօղլունա էնմիչ իտի, սօն պահար մէվսիմինէ այիտֆիստանլըք, շարկա վէ սայիրէ ալմաղա : Աւիկ աղա մատամը Լուցիքա տուտունուն բէք ճէօմէրտ թապիյաթլը օլտըղընը պիլտիկինտէն, օ կիւնիւ իչիսի թէրք իլէ ալընաճաք շէյլէրի մատամը իլէ պարապէր ալմաներ տիւչիւնմիւչ իտի : Իմտի աղա գատըն Ա.

տա վարօրունտան չըգարաք, թիւնէլ իլէ թէքիէյէ չըքարլար :

—Աւիկ աղա սըրասը իլէ պաչաւեալմքի ալընաճաք շէյլէրտէն պիր շէյ ունութմաեալմ, իլքին շուրտա գունտուրաճը Պիւրկիւլիէ օղրաեալմ տա, պիր չիֆթ պանա, պիր չիֆթ Աննիկէ, պիր չիֆտ տէ վերօնա պօթ սըմարլաեալմ :

—Լուցիկ տուտու պօթլարը Պօնմարչէտէն ալսաք օլմաղ մը՝ շիմտի Պիւրկիւլի իւչ չիֆտ պօթա 6 լիրա ալըր :

—Պօնմարչէնին սաթսըղը պօթլար գաչ կիւն տաեանըր քի, հէմպունուն պիչիմի նէրտէ՝ օնունքի նէրտէ :

—Էյի ամա, տէօրթ մէճիտիսէ նէրտէ, իքի լիրա նէրտէ :

—Աման Աւիկ աղա, թազէ թազէ պաչաւա կէնէ :

—Բէք էյի սէն պիլիրսին :

—Հէմ զաթը Պննիկ իլէ վերոնուն աեաքլարընըն էօլլիւսիւ Պիւրկիւլիտէ տիր :

—Էյ պիղտէ իչտէ բէք էյի տէտիք :

Աղա գատըն գունտուրաճը միւսիւ Պիւրկիւլիսին տիւքքեանընա կիրտիլէր, տիւքքեանճը Լուցիքա տուտուեու կէօրտիւկիւ պիրլէ տէր հալ գարչըլաեքպ, պուեուրուն մատամ տիեէրէք գանաբէսին իւսթիւնէ օթուրթտու. Աւիկ աղա սախի օթուրուպ, թէք կէօզլիւկինի՝ պիր պիլեանա, պիր պիր եանա հավատա չէվիլէրէք, ինճէ լասթիկինի բարմաղ իւզէրինէ հաճաթսըղճա սարըպ սէօք մէեէ պաչաւաթ :

—Մատամ գահվէ իչէրսինիզ :

—Եօք վագթըմըք եօք տըր, բէք չօք իլլէրիմիզ վար. պանա պիր չիֆթ Լուի քէնզ պօթին իստէրիմ ինճէ կանթտան օլաճաք, ամա սօն տէֆա եարտըղըն աեաղրմա պիր աղ պօլըտը :

—Պաշ իւստիւնէ մատամ, պիր ալ տահա տար թութարմ :

—Պիղիմ մատմազէլ Աննիկ իլէ վէրօնուն էօլլիւլէրի վար՞ ա սէնտէ :

—Մարսուս եէնի գալըպ եարտըրթտըք :

—Էյլէ իսէ օնլարա տա պիրիլ չիֆթ եաք ճուճա էրթէսի իստէրիմ :

—Մատամ, եարըն ճուճա տըր եէթիլմէզ :

—Իշտէ պիւլմէմ արթըք ճուճա էր-
թէսի ազգամ իւստիւ ուշաղը կէօն-
տէրէճէեիմ:

—Լուցիքա տուտու հէր կիրէճէ-
կիմիզ թիւքեանտա պէօյլէ ուզուն ու-
զատրեա օթուքաճաքսաք, ազգամ
վաբօրունա եթիշիմէեիզ:

—Գա ճանրմ' նէյէ պէնիմէ պա-
րապէր կէլտին:

—Կէօյա պիրաղ էգօնօմի օլտուն
տէյի ամա շիմտի աղնաեօրում քի
բէք պօշ շէյ էթմիշիմ:

—Բեահատ օյունու օլուրսա ա-
վուճուլա բարալարը վէրիբսին:

—Օրտա գազանճ իւմիտի տէ վար,
պու սիզին սարֆ էթտիշիմիզ բիւթիւն
հավայի բարալար:

—Գապահաթ պէնտէ քի տուր-
մուշ լագբրտըլարընա ճէվապ վէրի-
եօրում, պաք, նէ եաբաճաղմք տա
շաշըտում. հա, Սթամաթիատինին
թիւքեանընա օղրաեալում տա գօյու
րէնքլէրտէն իւշ գաթ գօսթիւմ սը-
մարաեբմ:

—Իւշ գաթ գօսթիւմիւ' նէ եա-
բաճաքսն:

—Պիրի պանա իքիսի տէ Աննիկ իլէ
վերունա:

—Օնլար տահա եէնի եաբաթըթ-
մատը:

—Հէ ամա ինճէ տիր, սէզօն ի-
շին տէյիլ:

Այնալը շարչընն էօնիւնէ կէլտիք-
լէրինտէ Աւիկ աղա Լուցիքա տու-
տուեա տէտի:

—Գարնրմ բէք աճ, Լը Պօնտա պիր
աղ եէմէք եէսէք:

—Սօղրա կէճ գալմաեալում:

—Ազգամա գատար աճ մը գա-
լաճաղում, պու տա թօհաֆ. . .

էյ հայտէ էօյլէ իսէ պիրէր լօք-
մա շէյ եէյէլիմ տիեերէք Լըպօնուն
տիւքեանընա կիրտիլէր:

Չօղլարըն մալիւմիւ օղոուղու վէչհ
իւզրէ Լը Պօնտա կիւնտիւղիւն չօքլուք
հազրր եէմէք պուլունմատըղընտան
Փիլէ վէ սայիրէ փիշէնէ տէկին, պիր
սաաթ գատար վագըթ կէչտի: Պա-
տէլ թաամ միւսիւ Սթամաթիատինին
մաղաղասընա կիրտիլէրէք գօսթիւմիլէր
սըմարլանտը, անտէն մատամ Լուի-
զին շարկաճը տիւքեանընա կիթտի-
լէր շարկալար սըմարլանտը, Տըմիլվիլ-
տէն էլտիվէնլէր, գատըն գրավաթ-

լարը, շարկալար վէ սայիր էշեալար
ալընտըքտան սօղրա, Լուցիքա տու-
տունուն սաիր պիր եաբաճաք իշի
գալմատը իսէ տէ, սաաթ ազգամըն
օնունը պուլտու:

—Էհ արթըք իստէրսէն Գալաթա-
եա էնէլիմ սաաթ օն տուր:

—Էօյլէտէ սօն վաբօրա գալտըք
էօյլէտէ պարէ պիր աղ թիւքեանլարը
սէյիր իտէլիմ:

—Շիմտի սէյիրին վագթը' մը,
տահա մաղաղաեա օղրաեալ պ բարա
ալաճաղում, իւստիւմտէ բարա գալ-
մատը:

—Պիկմալեօնտաքի շու ալ րէնկ
Գրէբէ պաք, սօմ պունճուկ իշլէնմիշ,
այբըրը պիթու շէյ, շունու ալաեբմ
տէրսին Աւիկ աղա, թէաթրօեա,
պալօեա կիթմէք իշին բէք իրզը կէօս-
թէրիշի վար:

—Վագթըմըղ եօք պիր, բարամ
եօք իքի, լագբրտը աղնարմըսն:

—Աման սէնտէ բէք իւրյանէթսին,
օ պիզէ գրէտի էտէր:

—Ճանրմ շիմտի վագթը տէյիլ,
սէն օ Գրէբէ պէեէնմէտին մի, բա-
զար էրթէսի ուշաղը կէօնտէրիր ալ-
տըրըրմ:

—Ամա ունութմաեաքսն հա:

—Եօք ճանրմ, սէն շիմտի եիւրիւ
վաբօրա եիրմի թագգէ վար:

—Գա տուր, տուր, տուր, շու
սէրբմէ գօնշէլի գօւմաշա պաք, նէ
կիւզէլ րօպ տը շամպըր օլուր:

—Աման' պու գատընտարըն էլին-
տէն, էվտէ պէշ ալթը թանէ վար
տահա տուրուպ տա ճամէքեանըն ի-
շինտէքի ատի գօւմաշա ահ չէքմէլի-
միսին. սօն վաբօր օն պիրէ չէյրէք
գալա տըր, շիմտի սաաթ օն պու-
շուք, եէթիշիմէգսէք նէ եաբաճաղը:

—Եա իշտէ սէնսին սէպէպ Լը Պօ-
նա կիրտիպ եէմէք եէյէլիմ տէտին.
հայտէ պիր աղ չափըք եիւրիւ, ու-
ֆաք թէֆէյի թաշըեան ատամ' նէրտէ:

—Էօնտէն կիրտեօր, հայտէ պիր
աղ ատըմ ալ քի եէթիշէլիմ օնա:

Պու տէֆա Լուցիքա տուտու կէճ
քալմըշ օլտուքլարընը աղնաեաքաք,
աճէլէ էթմէկէ պաշլատը վէ պիր աղ
վիւճուտըր օլտուղունտան, թիւնէլ
պաշընա եէթիշտիքլէրինտէ կիլմիշ օլ-
տուղու աչքը րէնկ մաի ֆիսթանընըն
գօլթուք ալթլարը թէրտէն րէնկինի

ալթմաղա պաշլամըշ օլտըղը կիպի.
շարկասընըն գաա տանդէլա վէլօսու-
տախի եանաքլարընա եաբըլմաղա պաշ-
լատը:

Թիւնէլին իլք տիւտիւկիւնտէ հէլէ
նէ իսէ եէթիշիպ օթուրտուլար, Ա-
ւիկ աղա սաաթա պաքսը քի վաբօր
վագթընա Յ տագիգա գալմըշ, տէր-
հալ թիւնէլտէն չըքըպ գէօբրիւլէ
կէլտիլէր քի վաբօրուն չարիւլարը հա-
րաքէթտէ, պաշը աշըլմըշ օ անտէ եօլա
չըքաճաք. պէրէքեաթ գարթան թա-
նըտըք' սէսլէտիլէր վաբօրուն հարէ-
քէթիինի մէն իթտի տէ աղա գատըն
պին զահմէթ իլէ գըչտան վաբօրա
կիրտիլէր:

Սօղրատան ալտըղըմըղ մալիւմաթա
նազարէն Լուցիքա տուտու վաբօրուն
մէվգիսինտէ թէրլի թէրլի րիւզկեարա
գարչը օթուրուպ սօղուք ալմըշ օլ-
տըղընտան, բէք աղըր խասթէ եա-
թըեօրըմըշ:

ՅԻՑԻՅԵՆՑ ՄԵԼԻՔՈՆ ԱԽՊՕՐ
ԳՈՏՐԻԼ ԽՈՂԱԼԸ
ՆԻՒՐԻ ԲԵՒԵՆ

Մեղքոն ախպար երգչուհեաց պըչ-
րանքներէն բողբոլիւն զգլխած հե-
տղհետէ Սիմոն աղբօր հետ օղի կա-
պսպրէր աղլկանց:

—Հրուամանքնիգ վճու տեղացի էք:

—Ակնա քաղաքին Տանժօտենց
գիւղէն:

—Սատո՞նց կընէ քի եկեր էք:

—Սէֆէրրի ամսուն 28ին երեք
տարին տի թամամցինք:

—Պասխա զամանակ աս թարաֆ-
ները ցէիք էկած:

—Էֆէնտըմ թախըմ մի թիւճար-
ճա էսնաֆճա պուլաշըի մատտէներու
հալ ու թէսվիլէին օղրաշիշ ըլալ-
նուս միւճիպօվ, գիշերները խանէն
գուրս ելած չինք, հաթտա աս գի-
շեր ալ ֆէօս եկանք նը՝ Պէկ օղլուէ
թէնաթուոն կըրթալու հըմար էր:

—Աս թէաթոն պասխա ատեն մը
կացէք. աս գիսէն հոս էլլէնմիս կըլ-
լանք:

—Գլխուս վրայ ըմմա՝ բէք պայ-
վական կու խաղան եղեր:

—Մենք ալ աստեղ բէք աղւոր կը
խաղանք, կուղէք նէ տուր ալ կրնաք
խաղալ:

—Ի՛շ տի խաղանք ,
 —Բօլքա , Մազուրքա , Գատրիլ ,
 Վալս , Սօթիս , ինց կուզես նէ :
 —Ատ ախիսները էճնէպիցն :
 —Յէ ծանրմ , ճէպը ինչ պիտի ը-
 նենք իսթէ օյիններուն համար կըսեմ :
 —Մառայականս ատ խուսուսին
 մուխուֆ չիմ :
 —Է՛հ քէզի հետ կը խաղանք կը
 սորվիս :
 —Բէք աղէկ էֆէնտըմ , հիչ քու
 խօսքդ կօյրե՛լ մի կըլլայ :
 —Մէյմէկ հատ տահա խմենք կըսես :
 —Խմինք եա , ֆօքուդ տունը սի-
 րաճըս , խմինք , Սիմոն պէկ , սընկէց
 էրկու խատէֆ տահա ապսպրէ :
 —Ասրասիա , թուիս մաստիքէս ,
 —Ամէսօս :
 —Հիմա հաճի աղա , ըրախիները
 խմենք նէ՛ քատրիլ պիտի ցալեն մենք
 ալ պիտի խաղանք :
 —Եէկ պաշ եէկ մըզրախ երկուք-
 նիս տի խաղանք :
 —Յէ ցէ , ինձ տար էրիկ մարդիկ
 կան նէ՛ մէյմէկ տամա կառնեն կը խա-
 ղան :
 —Էֆէնտըմ ծառայականս տամաէն
 մուխուֆ չիմ , բարով ֆիրէնկ խուշա-
 տի կու խաղամ :
 —Տամա տէյի կնիկներուն համար
 կըսեմ :
 —Ատ պաշխա :
 —Հիմա ձե հոգի քատրիլ պիտի
 խաղանք , նա իսթէ մուզիքան պաս-
 լայեց . մէյմէկ հատ տահա խմենք տէ
 ելլանք :
 —Անկաթէ՛ , վիզավի՛ , շաքէօն
 ասա բլաս :
 —Հայտէ խրամեցէք , անկաթէ
 ըսաւ վարպետը , տեղ բռնենք :
 —Որի՛ն անկուճէն տի բռնինք :
 —Անկաթէ ըսելը հազըր էղեք ըսէլէ :
 —Աղէկ կուսիս ըմմա ծառայականս
 ֆիրէնկէէն մուխուֆ չիմ :
 —Մենք քեզի կը սորվեցնենք :
 —Ի՛նչ կըսես Սիմոն պէկ :
 —Ի՛շ տը ըսիմ , աս ալ ասանկ օր
 մին է , սա խառախաչըր ախիսին հետ
 ալ ես տի խաղամ :
 —Է հայտէ անանկ է՛նը , աս ալ
 պիր նէվի էյլէնճէ մին է :
 —Ավանթի մուղիդա , վուռէսթէ
 վուռ սօւթէ :
 —Ատ քէրէստէն ի՛շ տըլլի :
 —Քէրէստէ չէ , ոէսթէ ըսելը
 դուք կեցէք քից մը ըսել է :
 —Ի՛շթէ կայիբընք ա՛ :
 —Հա ամա՛ առաց անոնք պիտի
 խաղան ետք մինք , մէցէն պիտի աս-
 նինք դիմաց երթանք ետքը հօս պի-
 տի գանք :
 —Աղէկ կըսիս ըմմա՛ աս վախիթ

քէօբրին բաց է , դիմաց չինք կրնար
 երթալ :
 —Յէ ծանրմ , դիմաց կըսեմ նէ՛
 սա խաղացողներուն տեղը պիտի եր-
 թանք կայինք ետքը կէնէ հօս պիտի
 գանք :
 —Ատի ճիպ դարտակ զահմէթ մին
 է , մատէմ քի դառնանք ֆէօս տի
 գանք իսէ , ֆէօն էրթալու պէյիս մի
 չիկայ :
 —Իսթէ ասանկ կը խաղանք քատ-
 րիլ ըսածնիս :
 —Քա՛ր տի դնինք՛ , չըսե՛ս թէքմէ
 չիւֆթ տի խաղանք :
 —Շասէ՛ ,
 —Հրամմէ , մէցէն անցիր տէ դի-
 մաց դնա :
 —Պալանսէ տը տամ ,
 —Տուն հօս կայնէ ես քից մը
 ասնկ երթամ գամ :
 —Չըլլար , ես ալ հետտ տի գամ :
 —Պալանսէ տէ գավալիէն ,
 —Քից մնալ դուն առաց գնա տէ
 եկուր ,
 —Հետս գաս նը՛ կերթամ ,
 —Թուռ տը մէն ,
 —Իարցիր նայիմ , թուռ տըմէն
 ըսաւ :
 —Էֆէնտըմ զայֆէին մէջ տիւմէն
 բընտուելը ի՛շ տըլլի , Խաս գեղին բա-
 բօրնէ ուր տիւմէնը զայպ ըրեր կու
 փունտուռինք :
 —Վռէ ատէլֆէ , աֆթօս անթուօ-
 բօս տէքսէնի , մասքարալիք ինէ , սիզ
 պիլմէզ , օյնամեածաք :
 —Մասխառան տուն ես հէրիֆ ,
 փարայով չէ՛ մի , մինք ալ տի խաղանք :
 —Մօնչէ՛ն , սէթ իւն կուան քէ-
 բաղէսիօն :
 —Վայ , քէբաղէ Սիմօնը տիւն ես .
 կաթնավեր մարդ նամուս տավասի
 կանիմ :
 —Մեւքոն պէկ , էյեր աս պօչը
 կըրթածներուն մէջ տահա շատ տի կե-
 նանք իսէ , մինպահաթ պէլա մի տի
 հանենք , եկոյ առնինք քալինք :
 —Վո՛ւյ ծանրմ հաճի աղա , կըրիւ
 մի հաներ . տող կելլամ տէ կը մարիմ :
 —Ֆէօքդ մաներ նորէն կը բռնկ-
 ցուռիմ :
 —Օյնամեածաքսին ,
 —Օյնեածաղըմ ,
 —Օլմազ :
 —Տի խաղամ ,
 —Սիզ պիլմէզ , օյնամազ :
 —Էօրկէնէճէկիզ . այս բանակուոյն
 միջոցին յանկարծ գիշերապահը իւր
 սարսափեցուցիչ ձայնովը «Մալթըզ
 սօգաղընտա եանկըն վա՛ր» պոռաց .
 որով քատրիլը կիսկատար մնալէ զատ
 պարուհիք և նուագածուք միահա-
 մուռ փողոց թափեցան , զի հրդեհը

իրենց բնակութեան շատ մօտ էր :
 Սիմօն և Մեւքոն ախպարները այս ա-
 ութիէն օգուտ քաղելով՝ առանց վճա-
 րելու կճիկը գրին և շունչերնին Պոլ-
 սոյ կողմը առին , ուխտելով միանգա-
 մայն մէկմալ Ղալաթիոյ կողմը չանց-
 նիլ որպէս զի օձիքնին ձեռք տալով
 խմած ու հրամցուցած օղիններուն
 տասնապատիկ գինը չի վճարեն : Ս .

ԳԼԹՐԻԶ Մ

—Մատմազէլ սիզտէ պիր աֆ-
 րօնթ կէօրիւեօրում :
 —Տահա երկուսն տէ վար տա լա-
 գըրտը էտէեօրսուն :
 —Նէ՛ եարմըլըմ մատմազէլ , ա-
 ճապա պիլմէեքէք պիր գուսուրտա՛մը
 պուլունտում :
 —Պիլմէյէրէք մի՛ . բազար կիւ-
 նիւ Բըթի-Շանտա մատմազէլ Ֆանի
 իլէ նէ՛ իտի օ սըքը Ֆըքը կիզլի լա-
 գըրարնըզ :
 —Պու լագըրտըրը սէնտէն պէք-
 լէմէզ իտիմ մատմազէլ , էկէր պիլէյի-
 տիմ քի երկրէյիմի պէօյլէ եաքաճաք-
 սըն , էվէլինտէն սիկուրթաեա գօրըտըմ :
 —Գա կէրչէք պիր ատամըն եիւ-
 ըէյինի սիկուրթա թուրթարլար՝ :
 —Բարաբըլա օլտուքտան սօղրա
 նիչին՝ թուրթամարնլար , ամա բէք չօք
 ատամ պիլմէզ :
 —Էյի քի պիլմէզլէր , եօքսա հէր
 քէս սէնին կիպի երկրէքլէրինի մաք-
 սուս եաքարլար ըտը :
 —Իքի ճիւնին սէրխօչլար մէյ-
 խանտէ գօնուչուրլարքան , պիրի տի-
 կէրինէ տէտի :
 —Արգատաչ տույտուն՝ մը , Իւս-
 կիւտարտա եանանլարա իյանէ տա-
 ղըտըեօրլարըմը :
 Ինանմա , էկէր իյանէ վէրսէլէր
 պանա վէրիլէր :
 —Սանա նէ՛ բարասը վէրսինլէր :
 —Նէ՛ բարասը մը վէրսինլէր . . ի-
 չէրիմ հարարէթտէն էօյլէ պիր եա-
 նըեօր քի , աղղըմտան չէօյլէ ալէֆ
 չըքըեօր :
 —Իյանէ իլէ սէօնէր շէյ տէյիլ օ
 արգատաչ սէն հէմէն սօղուք սօղուք
 սարնըճ սուեռնա եանաչ :
 ԶԵ Կ Ո Յ Յ
 Կը խնդրուի ամեն Մեծարոյ ըն-
 թերցողներէ որ զատ նուէր ընել ու-
 զողն կամ ուղղակի իւր նուէրը տպա-
 բան զրկէ , և կամ լրագրոյս ճրուիչին
 յանձնէ մինչև յառաջիկայ շաբաթ որ-
 պէս զի երկուշաբթի նուիրատուաց
 ցանկը պիտի մատուցանենք կայսե-
 րական բարձր Յանձնաժողովին :

ԵԱՆԿԸՆԱ ԳԱՐՁԸ ԱՆՕՆԻՍ ՄԻԿՈՒՐԹԱ ԳՈՒՄԲ
 ՄՏԱՆՊՕՒ ՎԷ ԱՆՍՏՕԼՈՒ ԻԶԻՆՄԻՏԻՐ ՎԷ ԱՃԷՆԹԷ
 ԱԼԷԲՍԱՆԻՐ ԳՈՒՐՄՈՒԶԻ
LA ROUENNAISE

1837 ՏԷ ԹԷԷՍԻՍ ՕԼՈՒՄՈՒՇ
 ՄԷՐՄԱՅԷ 4000,000 ՖՐԱՆԲ
 ԻՏԻՐԻՄԹ ագչէսի տախիլի հիսապ տէկիլ տիր

L'INDUSTRIELLE

ԵԱՆԿԸՆ ՇԻԿՊԵՍԻՆՏԷՆ . . . 1,500,000 ՖՐԱՆԲ
 ԱՄԸԼ ՄԷՐՄԱՅԷ . . . 5,000,000

LA CAISSE D'ASSURANCES MUTUELLES

Եանդընտան մա'տա աղնամ վէ հայվանաթ տախի սիկուլթա օլընաւր
 Թաւսիլի մալիւմաթ ալմագ իսթէյէնլէր Գալաթատա Գարանթի-
 նա սօգալընտա Լէօն խանընտա 1, 2, 3, 4, նօմէրօլու խտարէխանէյէ
 Թէչրիֆ կթմէլէրի:

ԷՏԻՐՆԷ ՎԷ ՇԱՐԳԻ ԲՈՒՄԷԼԻ ԱՃԷՆԹԷ ՎԷ ՄԻՏԻՏԻՐԻ

Գ. ՏԵԼԻԳՐԱԹՕՍ

ՏՕՔԹԷՕՐ ԿԻՐԱԿՈՍԵԱՆ

Պատիւ կը համարի Արգոյ հասարակութեան ծանուցանել թէ՛ այժմ իւր բնակութիւնն փոխադրած է, Բերայէ Պօլիս, Ի կէտիկ բաշա պախճէլի փողոց թիւ 1 տուն: Ուր կը գտնուի ամեն օր մինչ կէս օր իրեն դիմող ամեն տեսակ հիւանդներ յոյժ հաճելի եղանակաւ դարմանելու:

Մանկանց, շղային անձանց, ևս կանանց ամէն տեսակ տկարութեանց համար, Տօքթէօր Կիրակոսեանի դարմանելու եղանակն յոյժ հաճելի, և վտանքէ ևս ազատ եղած է:

Տօքթէօր Կիրակոսեան ամէն երկուշաբթի իւր տան մէջ կէս օր իրեն դիմող աղքատ հիւանդներն ամենայն խնամօք ձրի կը դարմանէ:

ՏԷՐ ԵՒ ՏՆՕՐԷՆ
 ԱՆՏՕՆ ՍՈՒԳՈՆ

ԽՍ ԲԱԿԻՐ Ե. Մ. ՀԱՃԵԱՆ

փոքրիկ չարածճի աղջկանդ պատճառաւ, օն համբուրէ զիս, ապա թէ ոչ, գրեզ աւելի պիտի նեղեմ համբոյրներովս ըսելով, ճակատն հօրը ներկայեց որ գուրգուրանօք համբուրեց:

Այս միջոցին բազմոցին վրայ տարածուն պառկած հիւանդը հռնչիւն մը հանեց:

— Ահաւասիկ ջերմը կը սկսի ըսաւ Մուրատճա, շուտ աղջիկս ջրախառն քացախով սկսէ ձեռներն ու քունքերը շփել:

Եւփիմէ անմիջապէս հօրը պատուէրը սկըսաւ կատարել, ջերմը բսան վայրկենի չափ տեւեց, բայց ոչ այնչափ սաստիկ. յետոյ տակաւ մեղմելով քնացաւ:

Հայր ու աղջիկ մինչև առաւօտ առանց ննջելու, հիւանդին քով հակեցին:

Առաւօտուն արշալոյսն դեռ նոր կը ծագէր. Եւփիմէ տեսնելով որ վառարանին մէջի կրակն սպառած է, կրակը նորէն վառելու համար կրակարան ի ձեռին մինչդեռ խոհանոց կերթար, անուշադրութեամբ ջրախառն քացախը պարունակող կոնքը վրան դրուած աթոռին զարնուելով, զայն դետին տապալեց, որուն հանած աղմուկէն հիւանդը ընդոտտ արթնցաւ:

— Ամենեւին մի շարժիք պարոն սպայ ըսաւ Մուրատճա, յստակ ֆրանսերէն լեղուաւ, փոքր շարժում մը ձեղ կը վստահ:

— Գոնէ կրնամ գիտնալ թէ ուր կը գըտնուիմ:

— Անհոգ եղիք պարոն, պատուաւոր մարդոց մէջ կը գտնուիք:

— Օհ, այդ մասին տարակոյս չունիմ, հիմայ աղօտ կերպով կը յիշեմ թէ օրիորդ մը ինձ օգնութեան հասաւ մինչ դեռ կը նուազէի:

— Իմ աղջիկս էր պարոն, այսու հանգերձ պէտք է գիտնաք որ խօսիլը ձեր վիճակին համար խիստ վնասաբեր է:

— Շատ աղէկ, գոնէ կրնամ գրել:

— Որչափ որ կուզեք, Եւփիմէ պարոնին կաղամար, գրիչ և թուղթ տուր:

Եւփիմէ որ մինչև այն ատեն կրակարան ի ձեռին երիտասարդ սպայն կը դիտէր, հօրն այս ազգարարութենէն սթափելով ձեռքի կրակարանը անկիւն մը դրաւ և դարակէ մը գրելու համար պէտք եղածները առնելով հիւանդին ներկայեց:

Սպայն առաջին անգամ Եւփիմէին կը նայէր ակնապիչ և անոր գեղեցկութեան գէմ հիացած, առանց բառ մը իսկ ըսել կարենալու շուարուն մնացած էր, նոյն վայրկեանին Եւփիմէի ալ գեղեցիկ երեսներն բնականէն եւել կարմրեր էին, Մուրատճաի սուր և փորձառու տեսութենէն երկոցունց զգածմանց այս առաջին արտայայտութիւնը չէր վերապած, և